

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 3

8. ÅRG.

SOMMEREN 1976

SOMMER - SOMMER - SOMMER.

Det ser ut til at august er blitt den store sommermåned hos oss. Det har i hvertfall vært tilfelle de siste årene. Men akk, som dikteren sier: Hver gledesstund du fikk på jord, betales skal med smerte. Vi har fått betale for sol og varme med brun-svidde enger, tomme brønner og trær og blomster som visner vekk. For å ta det en smule mer detaljert. Det var fint helt fram til St. Hans. Passelig med regn og sol og ingen tørke opp til da. Selve St. Hans-aften var det fint. Men fra da av begynte tørken. Vi hadde 2 - 3 regnbyger i juli, men en intens vestavind tørket det snart opp. Siste regn hadde vi den 29. juli. Og så kom august med det mest fantastiske vær en kunne tenke seg. Sol, sol og atter sol, og stille og varmt hver eneste dag. Temperaturen lå faktisk over 20 gr. hver dag, opp til 25-26 gr. periodevis. Der var et utstrakt badeliv overalt. Folk bodde og spiste for det meste utendørs. Men vi har altså fått betale for all denne sol og varme. Så brunsvidd og trist har det vel neppe vært ute i naturen så lenge noen kan minnes. De som husker 1959, vet at det var ille da, men ikke så ille som i år. Selv ikke tørkesommeren 1947 kommer opp til dette. Alt visner ned, både ute i naturen og i hagene hos folk. Det kreves mye både vann og arbeide å holde blomster og grønnsaker i live. Mange busker og trær vil sikkert stryke med, men bartrærne ser ut til å greie seg bra. Mange som har sauer ute på holmene må frakte lauv ut til dem for at de skal klare seg. De fleste brønner og kilder er tomme og folk får tankbil fra Mandal til å fylle brønnene eller tar kanner med seg til byen og får fylt der. Det ser faktisk ut som klimaet har forandret seg. Tørre somrer og snøfrie vintrer. Dette er den 3. intense

tørkesommer på rad og vi hadde flere tørre somrer før det også. For om årene fikk vi alltid tordenbyger når det led ut i august. I år har det ikke falt målbar nedbør i hele august måned. Første uke av september har passert og vi har et strålende høstvær, men tørken fortsetter. Så sommeren 1976 vil nok minnes som en strålende sommer, men også som den tørreste i manns minne.

PÅ TUR MED SKJERNÖYAS VEL.

Skjernöya Vels eldretur, som nå er blitt årvisst og som vi eldre også gleder oss til, var i år søndag 22. august. Denne gang ble ikke flokken så stor som før, men vi var da 20 stk. som drog avsted i fin-fint sommervær. Kl. 8.20 kom bussen og hentet oss. Bestemmelsesstedet var Grimstad by. Vi overvar gudstjenesten i Grimstad kirke kl. 11. Etterpå var det litt orientering ang. omvisning av kirkene på stedet. Det ble fortalt at Mandal kirke og Grimstad kirke var omtrent like gamle, og nesten like store. Siden vi kom til byen kl. 10 fikk vi tid til et besøk i Fjære kirke. Den ble bygd i 1250 årene, bygd av sten og murene var 1 ½ m. tykke. Billedgalleriene inne i kirken var fra året 1701. Billedene var av apostelene og profetene. Utenfor kirken står en stor stenstøtte til minne om krigsårene 1807 - 1814. Middag fikk vi servert på Odden kafe kl. 13.15. Skal si maten smakte, for da var vi blitt sultne. Siden var det omvisning i Ibsenhuset. Vi oppholdt oss der en times tid. Fikk se et gammelt apotek og stuer fra årene omkring 1800. Og ikke minst et gammelt skutegalleri. På hjemveien var vi innom Nørholmen, Marie og Knut Hamsuns hjem. Det var deres sønn som viste oss omkring i huset. Det var mange antikke ting og møbler å se i stuene. Det var ingen forandring i stuene, som var møblert slik da hans foreldre bodde der. Hjemturen fulgte E 18 til Søgne, hvor det ble kjørt om Ål, Harkmark, Eigebrækk og Tregde tilbake til Skjernöya. Bodil Aalvik og Herbert Gunder- sen var våre ledere på turen

denne gang. Hjertelig takk til dere alle i styret i Skjernöyas Vel for at dere la alt så vel til rette for oss alle.

Deltager.

OLSOKSTEVNE.

Også i år var det Olsokstevne på Dyrstad skolehus. Syvert Mørk ønsket velkommen og ledet tilstelningen på en utmerket måte. Det var en fin sensommer kveld og tror folk koste seg. Det var leker for barn, sang, tvistoppvisning, lynutlodning, salg av pølser og brus og ellers kos og prat mens kaffen og nista smakte.

Neste år er Dyrstad skolehus 100 år, og i den anledning ble det valgt en komite til å forberede jubileet. Med i komiteen er Theo Pedersen, Ruth Dyrstad, Elly Fjermestad, Andreas Dyrstad og Syvert Mørk. Stevnet neste år skal være på en søndag ettermiddag kl. 2, og da skulle det jo bli god anledning for folk som har tilknytning til skolehuset eller öya, og som bor langt borte å bli med.

Vi er litt sent ute med Skjernöy-posten denne gangen. Vi får skylde på det fine sommerværet vi har hatt. På slike fine smeigedager blir det gjerne til at folk tar motorbåten og töffer ut i skjærgården etter endt arbeidstid. Det er i det hele vanskelig å samle sinn og tanker på slike varme sommerkvelder.

So
ti
me
de
va
me
ne
sj
st
la
uk
5.
fi
i
et
Ma
T
av
og
ti
i
de
Pr
3,0

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Ålvik

Tlf. 68611.

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.

Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto 42 536.

Kontakt i U.S.A.

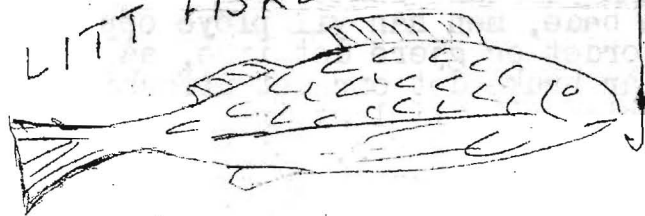
Christoffer Jacobsen

Adr. North Lexington RD 1,
Prattsville 12468.

Abonnementspris pr. år kr. 7.-

U.S.A. \$ 1.50

LITT FISKEPRAT

Sommeren er på hell, og det er tid for et tilbakeblikk på sommerens fiske. For å begynne med den fineste fisken, laksen, så var det bare ute 2-3 kilenøter, men en hel del med monofil (senegarn) som er nesten usynlige i sjøen. Men fangstene ble ikke så store, men det ble da tatt noen laks og svele, især den siste uka før fredningen som begynner 5. august. Så hadde en kunne fiske ut august måned, som før i tida, ville det kanskje blitt et godt fiske.

Makrellen har også vært innenom. I slutten av juli og begynnelsen av aug. var det en del på dorg og not, men ingen mengder. Opp til 150 kg. på dorg og 2200 kg. i not som toppfangst, men for det meste langt mindre fangster. Prisen til fisker var kr. 2,50 - 3,00 pr. kg. så hvis makrellen

hadde slått til som i gode gamle dager, kunne det snart blitt penger av det. Makrellen var veldig stor i år, med en gjennomsnitt på ca. 1 1/2 kg. Men nå i slutten av aug. er den blitt helt borte, det fine været og varmen har visst tatt knekken på den. Vannet ble målt til 20 gr. ute ved Oddeboan og da går fisken dypere og vil ikke stime eller ta på dorg.

Sei er det en masse av. Den er vokset noe og de største veier nå nærmere en kg. og da er den fin til koking og fiskesuppe. Pris til fisker ca. 85 öre pr. kg. og det må en si er dårlig.

Så har vi krabbene som i år er ennå mer tallrike. Teinene er nesten halvfulle, men innholdet kan en sette et stort spørsmålstegn bak? De største er mest "vasstas-ker", fulle av vann, mens de små som har gått på rua er fine. Tror helst at bunnen er 'overbefolket' av krabber og at de som blir fisket opp er som en dråpe i havet, og har ingenting å si for bestanden, da den bare øker for hvert år.

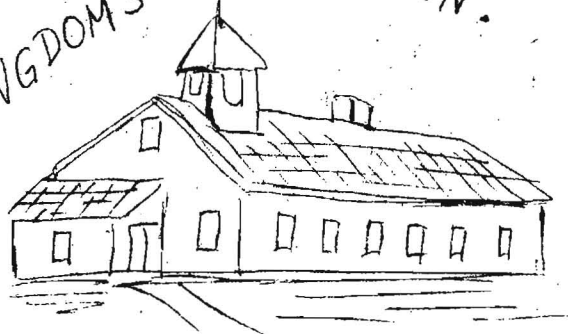
Det er i år noen flere som har satset på ålen - etter de gode fangstene i fjor. Men tror fisket er dårligere, selv om været har vært strålende i hele sommer. Men prisen er god, 14- 15 kr. pr. kg. til fisker. Den blir som vanlig hentet med 'Ålkvasa' og fraktet til Danmark.

Nå går det fort mot høst og hummerfisket, så vi får bare håpe at krabben (eller paltorska) ikke har overtatt hele hummerura.

OG SÅ KOM REGNET.

Torsdag den 10. september var tørken slutt. Og når regnet først kom, så kom det i store mengder. Det fossregnet hele dagen og fylte opp bekker og kilder, flere brønner ble også fulle. Men det skal uhyre mye til før vannet trenger gjennom den harde jordskorpa og ned til de dype brønnene. - Og med dette skulle en tro at vannproblemene er over for i år og at tørkesommeren 1976 er gått over i historien.

UNGDOMSFORENINGEN.

Som nevnt tidligere var arbeidet med påbygging av kapellet så vidt kommet i gang. Men det viste seg at i tomte var så mange og svære stein at det måtte en gravemaskin til for å få dem vekk. Det var et problem med å få fatt i en som kunne ta seg av denne jobben, og vi har ventet i hele sommer på noen som kunne gjøre det. Først nå i det siste er jobben gjort, så nå skulle tomte være klar til at murene kan settes opp. Dette arbeidet skal gjøres på dugnad utover høsten. Hvis alt går greit vil bygget være under tak til vinteren. Dette tilbygget vil være til stor hjelp for kapellet, særlig de to nye klosettene som blir innlagt.

I sommer har ungdomsforeningen hatt to utflukter. En søndags ettermiddag til Stölen, ved Kjödna og en fisketur til Sandöy en fredags kveld. Til disse to utfluktene har det vært godt fram-möte. Bjarne Christensen var med på Stölen og sogneprest Stensager var med på Sandöy. På Sandöy hadde vi det samme programmet som årene før, og høydepunktet har alltid vært fiskekonkurransen, som har et stort deltagerantall. Vi er snart i september og snart vil arbeidet i ungdomsforeningen være i gang for fullt. Får håpe at denne sesong, ved Guds hjelp, må bli rik og god.

Ved Kjödna på Stölen er det en veldig fin badeplass, som i en årrekke har vært benyttet av folk fra Vesteröya på varme sommerdager. Plassen er også blitt benyttet til klesvask og til å hente vann fra, og det har vært en veldig god hjelp. Og for ikke å snakke om hvor herlig det er å ta seg en dukkert der oppe. Men dessverre er det også andre som har oppdaget denne plassen. I sommer har en måtte stå i kø for å komme ut i vannet. Til flere tider er det tyskere som dominerer og det er de samme folkenes som kommer igjen år etter år. Stadig blir det også mer og mer tilgriset av søppel. Det er Johan Abrahamsen som eier dette stedet og han er nå også overgitt for at jorden hans blir mer og mer ødelagt. Før gikk veien ned langs steingjerdet, nå går den tvers gjennom jorden, og ellers er det helt nedtråkket av folk som har ligget og solet seg. Nå ønsker han å få slutt på dette. Han vil ikke nekte noen å gå ned å bade, men han vil pløye opp jorden og gjøre det inne, så en får bruke det området utforbi. Veien vil bli lagt inn til gjerdet som den gikk før. Det er ikke bare Stölen som blir brukt som badeplass, også langs hele nordsiden av Kjödna har det krydd av folk i sommer. Også på østsiden av Kjödna har det vrimlet av folk i sommer, men det har ikke vært en slik trengsel der, for det er ikke så mye plass til å sole seg på og så er den ikke så lett å oppdage fra veien. Men på samme måten som Stölen er Grönsmyra på kryss og tvers av veier. Folk må lære seg å ta mer hensyn til grunneierne. Det er ikke mye morro når en skal til med slåtten å finne jordene nedtråkket på kryss og tvers. Vi vil oppfordre folk til igjen å ta i bruk de gamle stier som fører fram til Kjödna, og la jordene være i fred.

MINNER FRA MAKRELLFISKEF FOR 50 ÅR SIDEN.

Første gangen jeg var med etter makrellen med landnot, var sommeren 1922. I den tiden var det mest bare landnot som ble brukt. Det var kanskje en enkelt skøyte som var begynt med snurpenot. Det kan nok kanskje bli en huskefeil etter så mange år, men det får gå. Det var jo flere notlag på öya, men de jeg husker best var her på Nedre Farestad og Ytre Farestad, Rosnes og Berge. På Farestad var det Viking'an med to båter, "Viking" og "Sangesland". Ytre Farestad "Storken". På Rosnes "Merra" og på Berge "Vedderen". Jeg skal forsøke om jeg kan huske hvem som bemannet disse båtene det året:

"Viking" Paulus Kristiansen, Kristian Nikolaisen, Theodor Törresen, Åmot Kristiansen og Karl Wilhelmsen. "Sangesland" Petter A. Farestad, German Gabrielsen, Kristian Tregde og Arthur Jenssen. "Storken", Herman Syvertsen, Tonning Gundersen, Birger Gundersen, Kristian Karl-sen og Aksel Simonsen. "Merra", Gustav Syvertsen, Harald Pettersen, Rasmus R. Rosnes, Jacob Jacobsen og Albert Karlsen. "Vedderen", Emanuel Salvesen, Edvard P. Berge, Gunvald Syvertsen og Bernhard Gundersen.

Jeg ble spurt om å være med som leiemann, for en av parthaverne var blitt syk, og jeg gikk med. Ikke som fullbefaren, bare 16 år. Det var jo ikke så mye å ta seg til i de årene og det var jo spennende for en ung gutt. Det gikk hardt ut over søvnen. Når søndagen kom kunne jeg sove som en stein fra lørdags kveld og søndagen med. Bare opp og få mat og så tørne inn igjen. Kunne komme hjem i halv 11 tiden om kvelden, få seg litt mat og sette klokka til å ringe på 2. For konkurransen var stor og det gjaldt å komme til de plassene vi hadde lagt merke til at makrellen hadde særlig godt trekk. Det året var norden på Ryvingen en ettertraktet plass, og da var det særlig konkurranse med "Storken", for da lå begge lag ofte i Bogstevåga, og da gjaldt det å komme tidlig avsted igjen. Derfra var det jo kort vei til Ryvingen. Dengang hadde vi ikke motor, så mange ganger rodde vi om kapp så det fosset for baugen for å komme til første plass. Så ble det en som måtte ta anden plass. Det var som et avdelt område. Husker en gang i anden plass at fisken sto litt langt ute og vi satte nota på tamp, da rakk vi ikke til land med landtauet. Men da hoppet German og jeg opp på en grunne og stød i vann til knærne og fikk dradd inn nota så vi fikk landtauet i land. Da fikk vi jo bedre spenntak. Så fort vi var kommet ombord var båten ute for å "skimle" i åpninga der nota ikke var kommet inn på grunt vann, for å skremme fisken vekk. "Skimle" var et bredt hvit malt bord med lodd på, som ble kastet ut og skjent nedover i vannet for å skremme fisken vekk fra åpninga. Brydde oss ikke om at vi av og til måtte gjøre oss våte, når bare fisken ble berget. Det var sommer dag. Det ble også lange dager med ingen fangst, men måtte jo være på plass likevel. Kunne aldri vite når makrellen kom i stimerlaget, men noen timer midt på dagen var det en mer slakk periode. Når makrellen var riktig i stimerlaget var det mange ganger et skue. Ser aldri noe av den slags inner ved land nå. Men så kom snurpenota og da ble fisken for det meste tatt før den kom inntil land. Det ble da etter hvert slutt med landnot. Men snurpeskøytene hadde mange gode år. Men også for dem gikk det nedover da de svære ringnotsnurperne etter makrell i Nord-sjøen tok til, og de enorme mengder som blir tatt opp og går til fabrikkene til oppmaling. Det er nå min mening at det må gå ut over bestanden og også forstyrre fiskens naturlige vandringer mot land. Landnota etter makrell hører fortiden til, men det er mange muntre og spennende minner fra den tid. Kanskje jeg skulle fortelle en liten episode fra mitt første år med notlaget. Jeg var jo ung og trengte mer søvn enn de andre. Vi lå på Hagermannsødden på Slettinga, oppe ved varden for å se etter makrellen. Det var i halv firetiden om morgenen. Deilig solskinn og stille. Jeg hadde lagt meg på en liten

fjellhulle og hadde en frakk over meg. Det som skjedde er noe jeg ikke husker noe av, men karene fortalte meg det etterpå. Jeg hadde sovnet, men plutselig hadde jeg ropt: "Ser dere ikke makrellen?" Og dermed hadde jeg hevet frakken jeg hadde over meg og stormet ned mot båten, og det var ganske langt. Min onkel var nede i båten og de ropte til ham: "Ta Arthur, han løper i søvne". Jeg hadde allerede tatt tak i fortøyningene da min onkel tok tak i meg og holdt meg. Da våknet jeg og ble nok litt redd med det samme. Kunne jo ikke fatte at jeg var kommet helt ned til båten. Da jeg så etter hadde jeg hoppet over en bred og dyp kløft. De sa etterpå at det var som om jeg hadde vinger. Ja, det gikk soge etter det. -- Husker også at vi lå på Slettinga i stille vær og da fikk vi se at Bådeviga stod full av makrell. Kunne høre susen som fisken pisket vannet opp. Vi avsted, men da vi kom fram var fisken trekt utover. Vi kastet et anker på en av de grunnne hausene og lot nota gå. Fikk ringet inn et lite stim og det ble da 1300 kg. Måtte berme fra båten da vi ikke hadde land, og det var nå litt problematisk.

N.B. Må bemerke at mange notlag leverte all fisken i Bergsdalen, til salting for et Oslo firma. Da var det liv og arbeid på Bergsdalsbrygga. Mange ganger både natt og dag.

Det var et godt fiske for meg den sesongen. Tjente ca. 700 kr. og det var mange penger den gangen. -- Hadde da billett til Amerika og det var ikke mange månedene etter at jeg var på vei til U.S.A.

A. J.

Når det gjelder makrellhistorier, minnes vi en vi hørte da vi var barn: Et notlag lå og ventet på makrellen. En mann satt på heia oppforbi båten og holdt utkikk. Plutselig kom makrellen opp ikke langt fra båten. Han stormet ned, men gled på esinga og slo treskoen i skallen på mannen som stod nærmest, så han svimte av. Men slikt kunne de ikke ta hensyn til da. De bare fortsatte og fikk ringet inn makrellen. Først da kunne de ta seg tid til å se hvordan det gikk med han som svimte av. Det stod visst, etter omstendighetene, bare bra til.

De fleste som er litt oppe i årene, husker sikkert da makrellen slo til for fullt inne i Rosnesvåga. Det var den 26/4 1957. Folk var helt uforberedt, men notene kom fram i en fart. Nedre Farestad kastet helt inne på Farestadbukta og fikk vel 3 tonn. Ytre Farestad kastet ved Kopperholmen og fikk ca. 5 tonn. Siden den tid har det ikke vært makrellstim å se så langt inne.

DET HENDER SÅ MANGT.

En opplevelse, noe utenom det vanlige, hadde familien Arvid Gabrielsen fra Farestad, nå i sommer. De holdt på å ta krabber langs Sjøringa og var kommet til Sjøringsundet. Plutselig kom en dønning og løftet sjekta opp på en hylle i fjellet. Den ble hengende først der og da sjøen trakk seg tilbake tippet sjekta over slik at alle fire havnet i sjøen. Deres datter Marianne på 9 år satt og sov da det skjedde og hun fikk seg sikkert sitt livs overraskelse da hun plutselig våknet opp og befant seg i sjøen. Heldigvis er de alle utmerkede

svømmere, så de kom seg snart til land. De forsøkte til og med å få tak i sine eiendeler som flöt avsted i natten. Dette var ikke helt ufarlig, da det som regel alltid renner en strøm ut Sjøringsundet og rett til havs. Bl.a. måtte Arvid se en kofte forsvinne i mørket. Hvordan det gikk med krabbene, har vi ikke fått bragt på det rene. Det gikk altså godt, men det var sikkert en nifs opplevelse som lett kunne ha fått alvorlige følger.

MED BIBELEN SOM GUIDE.

Som tidligere nevnt, var bl.a. Theo Pedersen og Ruth Dyrstad med på en 14 dagers rundreise i Israel. Theo hadde et innlegg i forrige nr. hvor hun skriver om noen av sine inntrykk. Vi har fått låne en reisebeskrivelse som en av deres ledere har skrevet, og forstår at de har hatt en uhyre interessant opplevelse. Vi skulle så gjerne ha tatt med hele beskrivelsen, men det kan vi nok desverre ikke gjøre. Vi må begrense oss til å ta med en enkelt dag og da velger vi:

Onsdag 3/3. I dag skal vi på en langtur, og skal igjen få se flere kjente steder fra bibelhistorien. Først til Berseba, og videre nedover til Negevørkenen til Dødehavet. Men på veien skal vi oppleve underlige saker. Når vi kjører gjennom ørkenen ser vi hvordan gold ørken er blitt til noen fantastiske fruktbare oaser. Milevis av grønne, fruktbare områder, hvor de kan høste opptil 3 ganger i året. Israelerne har fått fram et vanningsystem som er helt unikt i verden. Og her som det bare var sand og sten, vokser det all slags frukt, grønnsaker og korn. Det var i første rekke Ben Gurion som var opphavet til alt dette, og de som bor her i dag hører med til de rikeste i landet. Et problem er stormene som drar med seg sand fra de udyrkede områdene.

Byen Berseba er den fjerde største i landet, og her har for første gang i historien beduiner slått seg ned og bor i små pene hus. Barne deres går også på skole, og det er et veldig framskritt. Og nå kommer vi til et spennende intermesso. Hele vår gruppe er innvitert til en vaskeekte sheik, og vi tenker oss muligens et lite slott som vi har forestilt oss at en rik sheik bor i. Men vi må nok redusere vår drøm betraktelig, for vi ser hverken slott eller flotte bygninger. Snarere tvert om! Sheiken, som er overhode for 1500 mennesker, bor i og tar imot oss i sitt gamle og tildels skitne telt, er vennlig og smilende og går i sitt 75. år. Hans eldste sønn tar også del i sermoneien, samt en herskare av småbarn. Vår vert har tre koner! En på 65, en på 51 og en på 35 år. Alikevel ser han med stor interesse på en av de yngste av våre deltagere på spinnesiden, og tilbyr i stillhet 20 kameler for henne. Vel, det blir ingen handel - men kaffen og teen smaker bra. Farvel til vår venn sheiken, og videre med bussen til Aran som er en by på åtte tusen innbyggere. Her finnes en del fabrikker, og byen virker da forholdsvis trivelig - i hvertfall det lille vi fikk se. Og bussen ruller videre til Dødehavet. Langs Dødehavet er det i det siste bygget mange og moderne rekreasjonshoteller for pasienter med henholdsvis soriassid og astma. Klimaet her virker godt for folk med slike sykdommer, men alle blir nok ikke helbredet, dessverre. Vi befinner oss nå ca 400 m. u.h. og ser at vannet er grønt og skummende av salt. Gransen mellom Israel og Jordan går omtrent midt ute i havet. Vi kan nå se opp mot fjellborgen der Saul var når han forfulgte David (1. Sam. 24). Vårt reisefølge blir nå plassert i noen veldig fjellheiser, og oppover går det i stor fart mot den berømte Massadafestningen som har en enestående historisk bakgrunn. Det er en svær ørkenfestning fra omkring år 40, bygget først og fremst som et palass for kong Herodes. Mosaikkpryd, baderon med varmt og kaldt vann, og store saler. Veldig sisterner inne i fjellet samlet opp regnet som kom, og disse sisternene rommet ikke mindre enn 40.000 kubikkmeter vann! Fra sin terrasse kunne kongen se utover Dødehavet, mot Jeriko og videre over veldig fjellformasjoner. Men Massada er blitt mest kjent fra jødernes opprør mot romerveldet i årene 66-70 e. Kr. Massada som da var en romersk garnisonsplass, ble erobret av jødiske soldater fra Galilea. 976 menn holdt stillingen i tre år mot 15 tusen romere. Da fienden endelig greide å innta festningen, fant de bare døde der, bortsett fra noen kvinner og barn som hadde greid å gjemme seg i en vanntunell. De andre hadde tatt sine liv her. I mange år har alt vært øde her, men i årene 1963-65 gravde arkeologer fra 28 land, under ledelse

av prof. Yigael Yadin ut det meste av området. De gjorde en emngde interessante funn, bl.a. fjorten verdifulle fragmenter av skrift-ruller.

Det ble en anstrengende dag for deltagerne, og nå skulle vi ned igjen til lunsj, og til et bad i Dødehavet. Ikke alle våget seg uti, men noen av oss gikk i vannet. Og maken til saltvann! Vi måtte for all del ikke få noe av det i øyne, munn eller nese, for da var dagen ødelagt. Men etter en frisk dusj fra ferskvannsdusjene på stranden var det fint. Og så bar det raskt avgårde gjennom ørkenen tilbake til et kjølig og blåsete Jerusalem. Etter en god middag ble gruppen samlet i en festlig orientalsk restaurant til et hyggelig kaffeselskap. Her møtte vi pastor Kvarme som skal starte opp i Haifa. Han hadde mye å fortelle. Flørnes og frue ble så overrakt en liten minnegave fra gruppen. Og så var dagen og festen over. Takk for i dag.

FRA USA. - HUNDEDAGENE.

Det var oldtidens romere som først brukte dette navn. Dette var en tid på sommeren da der rastet en ukjent feber, samtidig fulgt av hundegalskap og umotiverte angrep av giftige ormer. Det var hundestjernen SIRIUS's midlertidige stilling til solen, og ikke de gale hunder som gav navnet til dette sommerens mellomrom; men denne gamle overtro ble mer eller mindre fastholdt. Tross at hundegalskap i disse dager er en skjeldenhets og flere folk dør av bistikk enn ormebit, og den dødelige malaria-feber og gulfeber er heller ingen almindelighet. Stillestående vann i dammer og kjødn ser kanskje giftig ut med dens skum, alger og krelende insekter; men vannet i seg selv er ikke mere giftig enn hvilket som helst stillestående og gjørmøt vann. Giften i disse dammer og lavtliggende tjern, var i malaria-myggen som oppholdt seg her. Nå som vitenskapen tildels har vunnet kontroll over malaria og gulfeber, er ikke oldtidens frykt for hundredagene tilstede. Det ble også sagt at fisk i dam og tjern biter ikke i hundredagene fordi der er "noe i vannet", ikke i luften. Vannet yrer nå av larver og nymfer som kjemper for å komme opp til vannflaten for å oppnå sitt fluestadium og dermed fly til skogs på sine nye vinger. Fiskens mave er full av disse larver og nymfer, og en krok, pyntet med en mark eller flue er ikke fristende. Hundredagene i våre dager er simpelthen de varme dager i begynnelsen av august, når sikadene surrer, skogs-gresshoppene begynner å stemme sin fiolin og kornpollen dufter langs landeveien. SIRIUS er ikke hundegal noe mere.

C. J.

Det
seg
har
sam
Sör
som
ing
og
bor
for
var
hat
i s
ke
og
ca.
til
pro
som
Nå
Geor
Ivar
Eil
Joh
ste
brö
til
Lei
vis
Kjö
vell
mer
over
Andr
har
sett
Höst
skje
tet
Også
med
lede
stei
verv
Ever
sen
leng
velk
vi h
opp
inge
ste
dre.
ene
vide
Dyrs
De v
litt
tren

SMÅNYTT FRA ØYA.

Det er greit når sommeren viser seg fra sin beste side, som vi har opplevd i år. Men vi har hatt samme problemet som over alt i Sør-Norge, vannmangel. På forsommeren har det vært et dypporingsfirma fra Farsund her ute og det ble ikke så få hullene de boret. Og vann fant de, men i forskjellige mengder, men takket være dem har mange huseiere ikke hatt særlig store vannproblemer i sommer. Men billig har det ikke vært. Et hull med pumpeutstyr og alt som skal til, kommer på ca. 11 - 12.000 kr. men så er en til gjengjeld spart for mange problemer. Det er nå ca. 30 stk. som har slike borehull på Øya. Nå i sommer har følgende boret: Georg Walvick, Peder Walvik, Ivar Kristiansen, Tom Abrahamsen, Eilif Christensen, Sigurd Alvik, Johan Selvik, Svein Berge og Jostein Handal. Det er ikke mange brønnene som har greid å holde tilstrekkelig med vann i sommer. Leif Jønssen prøvde seg på annet vis. Han la slange helt opp til Kjødna, men det var ikke så helt vellykket da han hadde problemer med å få luften ut av den over en kilometer lange slangen. Andre har vært så geniale at de har pumpet opp sjøvann til klosettene.

Høsten er kommet og alle de forskjellige foreninger har startet opp med sine aktiviteter. Også Idrettslaget har startet med treningen -- i år under ny ledelse. Gerd Jacobsen og Torstein Dyrstad har påtatt seg vervet å trene barna, etter Tor Evert Bentsen og Harald Ellingsen som ikke hadde anledning lenger. Gerd og Torstein ønskes velkommen i dette arbeidet, og vi håper barna vil slutte jevnt opp om alle aktiviteter. Treningen foregår fredag for de største barna og mandag for de mindre. Laget var med på M.H.I. lekene i Mandal nå nylig og det er videre planlagt et rebusløp fra Dyrstad skolehus nå i sept. De vil prøve å legge opp til litt annet enn bare kondisjons trening, f.eks. hopp, lengde og

høyde samt ballspill. Nå er det heller dårlig stelt med plass, både inne og ute. Det er vedtatt at Yrkesskolen skulle fikse taket på skolehuset, men det er ennå ikke gjort. Og før det kan det ikke nytte å gjøre noe med skolestuene. Det er også planlagt en såkalt aktivitetslökke i forbindelse med skoleplanen. Så vi får håpe at disse tingene kan komme i nær framtid.

For å støtte opp om Idrettslaget taes det gjerne i mot støtte-medlemmer blandt alle interesserte. Kontingenten for slikt medlemskap er satt til kr. 10.- pr. år, og kan betales til formannen Esther Vågsvoll eller andre av styret.

Vi kan merke at årene går. Om ikke på annen måte så ved at de fleste barn som begynte på skolen i høst, ikke var født da det første nr. av Skjernøyposten kom ut. Det er i år 6 barn fra Øya som tar de første famlende skritt på veien mot kunskap og lærdom. De er: Knut Gundersen, Y. Farestad, Monika Tørressen, N. Farestad, Elisabeth Berge, Berge, Bernt Ole Abrahamsen og Vibeke Vinje, Dyrstad og Kjell Håkon Aalvik, Valvik. Ime barne-skole har nå fått ny flott gymnastikksal, med tilhørende rom. Det er for tiden 58 barn fra Øya som går på Ime barneskole og Vassmyra ungdomsskole (som også ligger på Ime). I tillegg kommer de som går på de forskjellige videregående skoler.

To Skjernøygutter har sammen med tre fra Mandal i sommer gått til innkjøp av en fiskekutter som de skal ombygge til turbåt. Båten har sikkert mye å fortelle hvis den kunne snakke; den var nemlig brukt av Shetlandsgjengen under krigen. Kutteren er på 45 fot og har en 40 hk. Wicmann til motor. De to Skjernøyguttene er Torstein Dyrstad som skal være maskinist og Per Herstad som skal være skipper.

Det vil i nær framtid bli holdt auksjon over innbo og løsøre over eiendommen til avdøde Martin Mortensen i Skjernøysund.

Tørkesommeren har virket inn på mange områder. Det har de også fått følt de som driver med bieavl, og dem er det vel 4-5 stykker av. Det var nesten ikke nektar i blomstene, slik at de måtte fore biene med sukkervann i hele sommer. I gode år kan en bikube produsere opp til 50 kg. honning. I år var enkelte kuber under 1 - en kilo. Så der blir ikke fortjenesten stor.

Skjernöyposten leses nå også i Kinä. Norsk ambassadør Torleif Anda med familie, som holder avisen, bor i Peking, men om sommeren bor de i sin hytte i Skjernöysund.

Vi vil på det hjerteligste gratulære vår medarbeider Norvald Jenssen og hans kone Liv Brit med en datter, nå i sommer. De bor på Skjebstad i Mandal, men kunne nok godt tenke seg å flytte til Skjernöya hvis forholdene ang. husbygging hadde ligget bedre til rette.

Vi vil også gratulære Ingebjörg og Jostein Handal, Y. Farestad med en datter i august.

Og vi vil videre gratulære Gerd Solveig og Henry Abrahamsen, Dyrstad med en sønn nå i august. Kathe Jacobsen, Rosnes og Ove Klev, Mandal giftet seg den 31/7. De er nå bosatt i Kr.sand hvor han går på maskinist-skole.

Ellen og Harry Bentsen, Y. Farestad feiret sølvbryllup den 11/8. Vi gratulærer dem alle hjerteligst.

At en sau har fått lam 1. jan. har muligens skjedd tidligere. Men at samme sau (som mistet det første lammet) har fått lam på nytt i slutten av juni, det er vel litt av en rekord. Det skjedde i år hos Egil Jacobsen på Rosnes.

Rosnesbrua har i sommer fått nytt rekkverk og noen nye barduner. Den har nå tjenestegjort i 23 år og trenger litt vedlikehold av og til.

Det er stadig flere som får telefon på öya, men det er ennå noen som står på venteliste. De siste som er koplet til og som ikke er kommet med i katalogen er Edith Gundersen, Berge 68533, Henning Jenssen, Farestad 68557, og Ivar Syrdahl, Farestad 68547. Det er nå i alt ca. 35 telefoner på öya.

Vi hører at: Guttorm og Birgit Jenssen skal en tur til U.S.A. i oktober og besøke slekt og venner der.

... Ivar Kristiansens hus i Valvik er kommet vel under tak.

... Svein Berge er ferdig med murene på sitt hus på Y. Farestad.

... R/K "Ambassador Bay" skal forflyttes til Nord-Norge og at en ny, noe mindre redningskrysser skal overta stasjonen på Skjernöya.

Vi sier takk for oss og ønsker vel mött i julenummeret.